

Jedním z našich významných rodáků je dirigent, hudební skladatel a pedagog Josef Staněk.

Narodil se v Malešově 21. září 1920. Vyrůstal v domě č.p. 18, kde žil se svými rodiči, dvěma staršími sourozenci a prarodiči. Otec Josef Staněk byl učitelem. Po ukončení měšťanské školy studoval na učitelském ústavu v Kutné Hoře. Už v té době se učil hře na housle, na klavír a kompozici. Rád maloval. Po maturitě byl přijat na pražskou konzervatoř. Jeho hlavním oborem bylo sborové dirigování, studoval ale i hru na housle, dirigování orchestru a operní zpěv. Pro bratra Václava psal i hudbu k jeho přírodovědným filmům. Během studií vystoupil v roli dr. Bartola v Lazebníku Sevillském, kterého uvedl operní soubor konzervatoře. Nezapomínal ani na svou rodnou obec. Věnoval se tu ochotnickému divadlu a 14. září se představil jako operní pěvec spolu se spolužáky z konzervatoře a místním pěveckým sborem v hostinci u Štolbů na koncertu k 100. výročí narození Antonína Dvořáka. Podařilo se mu oddálit nástup na nucené práce do Říše a v roce 1943 úspěšně absolvoval konzervatoř. Aby nemusel nastoupit vůbec, zúčastnil se konkurzu do pěveckého sboru libereckého divadla a byl přijat. V divadle se pak věnoval i dirigování. Po válce působil na Moravě. Nejprve působil jako dirigent v Olomouci a pak v Ostravě. Tam vybudoval výjimečnou Ostravskou komorní operu a spolupracoval i s ostravskou televizí. Později působil na Slovensku, a to v Banské Bystrici a v Žilině, kde vyučoval na konzervatoři. Po návratu do Ostravy učil na konzervatoři a založil komorní orchestr, s nímž vystupoval i v zahraničí. Dva roky strávil jako hostující profesor na hudební akademii v japonském hlavním městě Tokiu. Během svého pobytu v Japonsku nastudoval a dirigoval celou řadu úspěšných operních představení a koncertů. Dvakrát pobýval po několik týdnů v ruském Krasnojarsku. Poprvé tam spolu s Komorním orchestrem ostravské konzervatoře absolvoval řadu úspěšných koncertů, při druhém pobytu nastudoval a provedl s operním souborem krasnojarské opery Mozartovu Figarovu svatbu. Poté se vrátil do Ostravy, ale brzy se rozhodl přesídlit do Brna. Tam trávil, jak sám říkal, aktivně svůj důchodový věk. Vedl soubor komorní opery ORFEO, se kterým vystoupil na řadě festivalů doma i v zahraničí.

Josef Staněk zemřel 19. září 2012.

Přestože tento vynikající dirigent, hudební skladatel a pedagog prožil převážnou část svého života mimo svou rodnou obec, nikdy na ni nezapomněl. O tom i ukázka z jeho nesmírně zajímavé knihy Muzikantské zpovídání, ze vzpomínek dirigenta:

„Proč jsem Malešovák, i když jsem skoro celý život žil mimo něj ? Inu proto, že jsem tu nejen spatřil světlo světa, ale také jsem tu poznal svoje nejbližší, chodil do školy, poznal první zvířata, motýly a housenky lišajů na Pískách, safírově zelené svižníky na cestě ke Křížku, olšemi obrostlé tůňky na Hameráku s podivnými brouky a hmyzem, že jsem tu poprvé uslyšel kostelní zvony, že jsem tu mohl začít s prvními hudebními kroky na kostelních varhanách, že jsem mohl obdivovat romantiku tvrze a hradu Sionu nebo šachet na Rudě, ale také že půvab alejí Lípovky, Modřínky a rybníčku Ostrůvku, vrchu Vysoké a tvrze přímo vyzývaly k mým prvním malířským pokusům.“